

seny, compromís ... i polèmica

Amb la quantitat d'incongruències i males praxis ciutadanes que podem veure durant aquests temps de pandèmia, sembla ridícul que el Procicat (o qui sigui) busqui les pessigolles a la gent de Tossa amb el tema del Pare Peregrí. No entenc que no s'hagués autoritzat una activitat que van realitzar a l'aire lliure, només sis persones, caminant amb mascareta i mantenint la distància per complir el tradicional vot de vila . Deixant de banda la vessant religiosa, que pels creients enguany tenia encara molt més sentit, una anada i tornada de Tossa a Santa Coloma de Farnés per camins, caminets i senders entre prats i boscos no sembla que pugui comportar riscos significatius.

Aquest 2021 és «año Xacobeo». Ja el publiciten a bastament els mitjans de comunicació. Què té més risc, una caminada de sis persones durant una sola jornada o la ingent quantitat de «peregrins» que acostuma a mobilitzar «el Camino» durant tot un any?

No és el del Pare Peregrí l'únic tema que aquesta setmana m'ha fet empatitzar amb la gent de Tossa. La presentació (aprovació?) d'una esmena en l'últim ple municipal contra l'ampliació-prolongació de la C-32 ha estat una bona notícia. Comparteixo totalment les declaracions que feia Ramon Gascon, regidor d'Urbanisme i Medi Ambient. Unes declaracions assenyades i de compromís amb la preservació del territori. Coincideixen amb el que he exposat i defensat moltes vegades des d'aquestes pàgines del Diari de Girona. Quina necessitat hi ha de perllongar l'autopista malmetent una de les zones boscoses més genuïnes de la Costa Brava Sud ? Per alleujar un parell de dotzenes de retencions en dies i moments puntuals i per acabar saturant el cul d'ampolla que representa Lloret de Mar?

Els lloretencs s'han quedat sols defensant aquesta infraestructura. Bé, els estaments oficials i algunes entitats gremials que semblen no mirar més enllà d'interessos a curt termini. Tossa i Blanes s'hi han posicionat en contra. I molts lloretencs, també. Hi ha altres solucions per millorar la connectivitat entre les tres viles selvatanes que no comportin la trinxada de territori que suposa la prolongació. I amb una despesa econòmica menor.

Sí, aquesta setmana els tossencs han tingut el coratge de mantenir la tradició del Pare Pelegrí amb seny i totes les precaucions que requerien els temps actuals de pandèmia. I han demostrat, també, compromís amb la defensa del territori explicitant el seu rebuig oficial a la perllongació de la C-32 més enllà d'interessos particulars, gremials o corporatius.

Quan ja havia donat aquest article per acabat, esclata la polèmica per la vacunació de l'alcalde. Ha explicat

els seus arguments i l'oposició se li ha tirat al coll. Si, com explica, fa sovint feines sanitàries de suport a la residència quan el CAP està tancat, com a metgessa, entenc i trobo justificada la seva decisió. Si aquestes col·laboracions són molt puntuals i/o molt esporàdiques ja no ho entenc tant. Només la mateixa alcaldessa i els tossencs saben on està el punt just de tot plegat. El que és cert i el que no. Des de la distància, encara que siguin quinze quilòmetres, a vegades costa discernir entre el que és ètic i el que no, entre el que és una crítica fonamentada o només una tàctica de desgast.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/selva/2021/01/31/senycompromis--polemica/1086289.html?utm_source=rss